

Türkiye'nin ihtiyacı komünist partisi!
Yıl:17 Sayı:415

İŞÇİNİN SESİ

Haydi 1 Mayıs'ta alanlara!
19 Nisan 1991

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN! BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİN! KARKERÊN HEMÛ WELATAN YEKBIN!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

KONGRE

TKP'NİN 7.KONGRESİ TOPLANDI

Türkiye Komünist Partisi'nin 7. Kongresi, partide Leninci ve reformist kanatlar arasındaki ayrışmayı noktalayan 5. Kongre'den 6 yıl, reformistlerin kendi adlarını değiştirmeleri ardından gelen olağanüstü 6.Kongre'den 4 yıl sonra gerçekleşti.

7. Kongre, TKP Marşı ile açıldı. Başkanlık Divanı seçiminin ardından Kongre İç Tüzüğü ve Kimlik Komisyonu onaylandı.

Merkez Komitesi'nin belirlediği delegelik oranlarına göre, bölge komiteleri delegelerinin dökümü, bunların tüzüğe uygunluğu ve geçerliliğini denetleyen Kimlik Komisyonu raporu oybirliği ile onaylandı.

Merkez Komitesi'nin çalışma raporunu Merkez Komite Sekreterliği sundu. Kongre raporu değerlendirdi ve oybirliği ile onaylandı. Raporun hangi bölümlerinin ve kabul edilen kongre kararlarının hangilerinin yayınlanacağına karar verdi.

7. Kongre, parti tüzük ve programında değişiklikler yapmak gerektiğini kararlaştırdı ve bu konuda hazırlıkları yürütmek için iki komisyon seçti.

7. Kongre, siyasal taktikleri ve örgütsel hedefleri tartışmak üzere ve tüzük ve programda gerekli değişiklilkeri yapmak üzere alınarak kısa bir süre içinde toplanmasına karar verdi.

7. Kongre, partinin en üst organı olarak kendine yapılan başvuruları değerlendirdi ve karara bağladı.

7. Kongre, Genel Sekreterliğe oy birliği ile Veli Dursun yoldaşı seçti. Görevini tamamlayan Merkez Komitesi'nin Kongre'ye sunduğu adaylar oybirliği ile Merkez Komitesi'ne seçildiler, Eski Merkez Komitesi'nde %28 olan ülke içinde çalışan üye oranı, yeni Merkez Komitesi'nde %38'e yükseldi.

7. Kongre, 5. Kongre'nin temel belgisi olan "Türkiye'nin gereksinimi parti" belgisinin bugün de ana belgi olarak geçerliliğini koruduğunu, parti çalışmasının legal merkezlere oturtulmasının örgütsel alanda en önemli görev olduğunu vurguladı.

Kongre Bildirisi'ni oybirliği ile onaylayan 7. Kongre, topluca söylenen Enternasyonal Marşı ile kapandı.

7.KONGRE BİLDİRİSİ

TKP'nin 7.Kongre'si, dünya çapında bir gericilik ve karşı devrim dönemi içinde toplandı. Bu dönemin iki ana ekseninden biri Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist sistemin içine girdiği çöküş sürecidir. İkinci eksen ise dünya kapitalist ekonomisinin giderek içine girmekte olduğu büyük bunalımdır.

Sovyetler Birliği'nin yaşadığı çözülme süreci, bir yanıyla devrimin içinde yer aldığı objektif koşullara, bir yanıyla da Lenin sonrası dönemde partinin yaptığı hatalara bağlıdır.

Rusya'da devrimin gerçekleştiği zeminde kurulan toplumun, kazanılan büyük başarılara ve hızlı sanayileşmeye karşın, emperyalizmi ekonomik yarışma ile geçmesi son derece zordu.

Partinin bu zorlukla boğuşma sürecinde getirdiği önlemler giderek Marksizm dışına düştü. Bunda, aktif yığın demokrasisinin olmayışı, işçi sınıfının kendi devletinde siyasal erkte yer tutmayışı, kendi düzeni içinde çıplak diktatörlük altında yaşaması belirleyici önem taşıdı. Proletaryanın *aktif yığın demokrasisisinin* uygulanmayışı, hem tarihsel yetersizlikleri aşmayı, hem de proletaryanın hizmetkarı olması gereken bürokrasiyi dizgin altında tutmayı engelledi. Sosyalist üretim biçiminin *temel ekonomik yasası* işleyemedi.

Yapılan hataların ve haksızlıkların faturasını bugün sosyalist ülkeler işçi sınıfı ödüyor. Bazı ülkelerde açık, bazı ülkelerde üstü kapalı karşı devrimler yaşandı. Ve dünya sosyalist sisteminin çöküşü büyük ölçüde tamamlandı.

Sosyalist ülkelerde, eskiden üretim araçlarını işçi sınıfı adına kullanan bürokrasi, emperyalizmle işbirliği içinde ortak mülkleri özelleştirerek sömürücü bir sınıf konumuna yükseliyor.

Küba ve Çin'de sosyalizmin kendi yanlışları ile birlikte de olsa direnişi, bu uluslararası süreci geri çevirebilecek güçte değildir. Varlık yokluk sınırında bu ülkeler de zor bir noktadadırlar.

Bu duruma paralel olarak dünya resmi komünist hareketi ortadan kalktı. Kapitalizmin ideolojik saldırısı yoğunlaştı. Yıkılan Marksizmden sapanlardır ama kapitalizmin ideolojik saldırısı bunu sosyalizmin işlemediğinin reddedilmez kanıtı olarak sunuyor.

Bu basıncın altında tüm dünyada devrimci hareket bir bunalım yaşıyor. İşçi sınıfı uzun sürecek bir *yıpratma savaşı* ile karşı karşıya.

Öte yandan dünya kapitalist ekonomisi de derin bir bunalımla karşı karşıyadır. Bu bunalımın yükü işçi sınıfına yükleniyor. Dünya kapitalist ülkelerinde işçi sınıfının geniş kesimleri için işsizlik ve yoksulluk süregenleşiyor.

Dünya kapitalizmi özellikle mali yöntemlerle bu bunalımın yükünün önemli bir bölümünü de azgelişmiş ülkelerin sırtına yıkıyor. Zenginliğin kutuplaşması derinleşirken, azgelişmiş ülkelerin milyonlarca emekçisi açlıkla yüzyüze. Orta derecede gelişmiş kapitalist ülkeler bu bunalımdan yararlanmak ve de arada ezilmemek için çeşitli manevralar çevirmektedirler.

Öte yandan sosyalist sistemin çökmesi ile başlıca rakibinin ortadan kalkması emperyalist sistemin de dengelerini bozdu. Emperyalist sistemin içinde rekabet yoğunlaştı ve keskinleşti.

Körfez savaşı bu ortamın şu ana dek en büyük yansıması oldu. Petrol üzerinde rekabete dayanan askersel müdahale, bir yandan Amerika'nın emperyalist sistemdeki liderliğinin pekiştirilmesi, öte yandan da dağılma sürecindeki Kafkas ve Orta Asya cumhuriyetlerine müdahale hazırlığı oldu.

Körfez savaşının kısa bir sürede sona ermesi emperyalizmin kısa vadede büyük yaralar almasını engelledi. Ancak, bölgede istikrarsızlık daha da arttı, güçler dengesi değişti. Müdahale öncesi duruma dönülemiyor. Orta Doğu'da bölgenin güçlü devletlerinin nüfuz bölgeleri istemi Kürt sorununda yankılandı.

Emperyalizmin silahlarının gölgesinde sözde bağımsız bir Kürt devleti kurulması ciddi bir olasılık olarak gündeme getirildi. Bölgede halklar arasına, yeni paylaşım savaşlarına gerekçe hazırlayacak yeni düşmanlık tohumları ekiliyor. Bölgede emperyalizmin, gericiliğin konumları güçlendiriliyor.

Dünya çapındaki gelişmelerin geneli içinde bakıldığında bir yandan sınıf savaşımının nesnel koşulları yükseliyor, öte yandan sınıfın komünist öncüsünün işi zorlaşıyor.

Bu dünya ortamının derin etkisi altında Türkiye'de işçi sınıfı hareketi yükseliyor. Türkiye burjuvazisi, ekonominin yapısal bunalımını çözemiyor. Dünya kapitalist ekonomisinin bunalımının dayatmaları karşısında hızla yeni manevralar yapmak zorunda kaldıkça siyasal bunalımı da derinleşiyor.

Irak'ta Kürt halkına emperyalizmin desteği altında uygulanan soykırımdan, bölgede avantajlı konum kazanmak için yararlanmaya çalışıyor. Bir yandan demokratlık gösterileri ile ülkedeki toplumsal muhalefeti teslim almaya, iğdiş etmeye çalışıyor. Öte yandan anti-terör yasası adı altında yeni ve daha ağır bir baskı politikasının yollarını döşüyor.

İşçi sınıfı hareketinin öncüsü olma görevi önünde duran partimizin zoru başarması gerekiyor. Türkiye'de Alevi sorununun teorik açınımını yapan partimiz, işçi sınıfının yönetici sınıf konumuna yükselebilmesi için tüm ezilenlerin öncüsü olmasına yardım ediyor. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını savunan partimiz, Kürt emekçisine kavgasının zaferi ile ancak işçi sınıfı iktidarı altında kurulabilecek olan gerçek demokrasinin bağını gösteriyor, emekçilerin birliğini istiyor.

Zoru başarabilmek için dönemi derinliğine kavramak, görevlerin gerektirdiği ideolojik yetkinlik ile siyasal esnekliği birleştirebilmek, örgütsel çalışmada alışılmış şablonların dışında bir çalışma ile disiplini ve kavgacılığı bütünleştirmek gerekiyor.

Türkiye işçi sınıfını proletarya enternasyonalizmi ruhu ile eğitmek, yükselen sınıf savaşımını komünizm yatağına akıtmak, emperyalizmin ve Türkiye burjuvazisinin oyunlarını boşa çıkartmak için temel gereksinim böyle bir partidir. Türkiye'nin gereksinimi Türkiye Komünist Partisi'dir.

7.Kongre'miz, ülkemizin en eski siyasal partisini, ülkemizin tek diri ve geleceği temsil eden işçi sınıfımızın tek partisi yapma yolunda önemli bir adım olacaktır.

Gelecek onun için savaşanlarındır.

Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı!

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

Okuyucularımıza

DUYURU

Bu sayımızla birlikte *İşçnin Sesi* ayda bir yayınlacak. Ağırlığıyla partiye dönük yazıları içereceğinden sayfa adedi azalacak. Bu durum, partimizin görüşlerinin işçi sınıfına ulaştırılmasına engel teşkil etmediği gibi, tam tersine Türkiye'de ve dünyada gelişen olaylara genişliğine değinen başka platformların varlığıyla birlikte, *İşçinin Sesi*'nin parti içi konulara yoğunlaşması, partinin çalışmalarının önünü açacaktır.

Tüm yoldaşlarımızdan, yakın sempatizanlarımızdan son zamanlarda olduğu gibi bize bol mektup akmasını istiyoruz. Yoldaşlarımıza ve sempatizanlarımıza bu yeni çalışma döne-minde başarılar dileriz.

İşçinin Sesi

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ 7. KONGRE

Merkez Komitesi'nin 7.Kongre'ye sunduğu rapordan bazı bölümleri yayınlıyoruz

Merkez Komitesi Raporu

A - 5.Kongre - III.Konferans arası

1985 Nisan'ında "Türkiye'nin gereksinimi partidir" temel belgisi altında toplanan parti 5.Kongresi örgüt yaşamında yeni dönemi başlattı. 5.Kongre'de ana halka, faşizmin ortadan kalkışını ve ara dönemi anlamak, ona göre örgütlenmekti. 5.Kongre bu görevleri yerine getirdi.

Kongre'den sonra yoğun bir örgütlenme çalışmasına girildi. Kongre kararı uyarınca "ülke dışında parti çalışması" başlıklı karar tasarısı uygulamaya sokuldu. Avrupa'dan Türkiye'ye çok sayıda yoldaş gönderildi. Türkiye'ye gideceklere uyum, teknik ve ideolojik eğitim verilmesine başlandı. Bu eğitimler, parti okulunun temelini teşkil etti.

Kongre'den Eylül 1985'e kadar olan dört aylık dönemde Türkiye'de örgütsel ve teknik açılardan önemli adımlar atıldı. 1985 Eylül'ünde gelen darbe nedeniyle örgüt çalışmaları Ocak 1986'ya kadar en aza indirildi.

Faşizmin çözülmesi ile ortam bizden canlı çalışma bekliyordu. Bazı partililerde ortama uyamama durumu, bazılarında ise işçiye, onun ideolojisine yabancı görüşler vardı. Ocak 1986'da başlayan III.Konferans hazırlıkları, bunları düzeltmek ve dönemin istediği örgütlenme anlayışını geliştirmek görevini koydu. III.Konferans, gerçek örgütlenme dönemini başlattı.

B - III.Konferans-6.Kongre

Klik hareketi

Merkez Komitesi'nden (MK) 3 kişinin karıştığı klik hareketi Kasım 1985'de oldu. Kısa zamanda konu bağlandı. Bu kişiler partiden ihraç edildiler. Partinin atılıma geçtiği bir zamanda böyle bir olay partiye zarar verdi. III. Konferans'a bu koşullarda gidildi.

III.Konferans (Nisan 1986)

III.Konferans parti yaşamında önemli bir dönüm noktası oldu. Partiyi faşizm çalışmasının dağınıklığından çıkarttı, kaymış hedefleri ve sınıf-parti bağı anlayışını düzeltti. Kadronun işçileşmesi, yetişkin kadro ağırlığının Türkiye'ye kaydırılması, yayın alanında ilerleme kaydedilmesi Konferans'ın koyduğu ana hedefler oldu.

Konferans'ta kabul edilen strateji ve Konferans kararları bundan sonraki çalışmaların çerçevesini belirledi. III. Konferans yalnızca çalışmanın hedeflerini koymuş olmakla kalmadı, düzenli çalışmada yeni bir stilin gelişmesine de yardımcı oldu: Odaklaşma. Dikkati, zamanı, enerjiyi, olanakları başarılması gereken ana işlere seferber etme, yoğunlaşma.

Parti üst yönetimi, denetim görevindeki boşluğu giderici yönde örgütlendi. Örgütlenme Bürosu, Genel Sekreterlik Bürosu olarak değişti.

MK kararı ile İstanbul, İzmir, İngiltere, Fransa, Bayay komitelerine üye alma yetkisi verildi.

Kongre ve III.Konferans kararları temelinde Avrupa'dan Türkiye'ye kadro aktarımına devam edildi.

Kongre ve III.Konferans kararı uyarınca Konferans'tan sonraki ilk 6 ay içinde ülke içinde Merkez Organın basımı gerçekleşti ve ona uygun örgütlenmeye geçildi.

Gençlik çalışması parti örgütlerinden ayrı merkeze bağlı bir yapıda yeniden örgütlendi.

Konferansın ana vurgularından biri olan işçiyi temel alarak çalışma sonucunda İstanbul parti örgütü ayakları üzerine dikildi. Parti işçi sınıfı içine girdi. İşçi üye sayısı ve işçi sempatizan sayısı hızla arttı.

Legal odak çalışmalarının artması üzerine kongre kararı uyarınca örgütler legal-illegal alan diye bölündüler.

C - 6.Kongre ve sonrası çalışmalar

6.Kongre

Eylül 1987'de oportünistlerin yıllardır haksızca kullandıkları TKP adını terketmeleri üzerine toplanan olağanüstü kongremiz partimizin adının sonunda kullandığı "İşçinin Sesi" takısının kaldırılmasını oybirliği ile karara bağladı. Böylece TKP adı gerçek sahibine kavuştu.

Kongre ivedelilikle toplandığı için temsili oyların ağır bastığı çoğunlukla yapıldı. Katılamayan delegeler Kongre'nin görüşeceği konuları bilerek, oylarının yönü ile birlikte temsil yetkilerini Kongre'ye katılan diğer yoldaşlara verdiler.

Kasım 1987 MK toplantısı onayı ile Genel Sekreterlik Bürosu, Merkez Yürütme Bürosunun bir alt birimi olarak Merkez Komitesi Sekreterliği (MKS) adıyla yeniden örgütlendi.

Bu dönemde örgütü en çok etkileyen şey, içine girilen mali kriz oldu. Merkezdeki tutuklama, parti matbaasının mali bunalımı partiyi derinden sarstı. Matbaa kapatıldı. Merkeze yönelik saldırının ucu, genel çalışmaları etkilediği gibi, Türkiye'deki basımı doğrudan etkiledi. Yıkılan yapıların onarılması yoğun emek aldı. Kriz olağanüstü bir çalışma ile 1,5 yıl gibi kısa bir sürede atlatıldı.

Merkezde yeni bir matbaa kuruldu. Yeni gelir olanakları yaratıldı. Örgütün her alanda çalışmaları hızlandırıldı, ilerleme kaydedildi.

D - MYB ve MK çalışmaları

Bu dönemde MK üyesi bir yoldaş biri daha uzun olmak üzere 2 kere ve toplam 7 MK üyesi yoldaş cezaevine düştüler.

7.Kongre'ye kadar MK 24 toplantı yaptı. Bunun 10'u 6. Olağanüstü Kongre'ye kadar, 14'ü 7.Kongre'ye kadar olan dönemde oldu. Bu durumda MK, tüzüğün koyduğu yükümlülüğü bir fazlasıyla yerine getirmiştir.

30 Ağustos 1985 ikinci televizyon yayını başarı ile yapıldı. Yankıları birincisinden geniş oldu.

Televizyon yayının ardından hem merkezin bulunduğu İngiltere üzerinde, hem de Türkiye'de örgütün üzerine baskılar yoğunlaştı.

1986 yılı sonunda Türkiye işçi hareketinin önemli eylemi olan Netaş grevi ile ilgili ülke içinde ve dışında başarılı bir kampanya açıldı.

1987 yılında legal basının Genel Sekreter yoldaş ile röportajlar yapma istekleri, partimizin görüşlerini yaymada önemli bir olanak olarak değerlendirildi.

Bu dönemde partinin yürüttüğü legal alan çalışmalarında başarılar elde edilmiştir. Türkiye örgütlerinde (sendika merkezleri dahil olmak üzere).yeni alanlar açıldı

Şubat 1990 MK toplantısında kabul edilen ana belge, *TKP MK Durum Değerlendirmesi* dünya ve Türkiye'deki gelişmeleri değerlendirip, önümüze yeni görevler koydu. Yeni dönemin çalışmalarını belirledi.

5.Kongre'den beri MK, MYB, MKS imzalı toplam 39 bildiri, açıklama, duyuru merkez organda yayınlandı.

Tüzük gereğince en geç 1991 Nisan ayında toplanması gereken kongre süresi içinde toplandı.

Önümüzdeki dönem partinin ayağa kalkması dönemidir. Bunun ana halkası yayınlarımızın başarılı bir yayın ve dağıtım ağına oturmasıdır. Önümüzdeki dönem çalışmaları buna ve 8.Kongre'nin gerekli hazırlıklarına yoğunlaşmalıdır.

8. OLAĞAN KONGRE'NİN ÖNE ALINMASI ÜZERİNE

Kongremiz, tüzük, program, parti taktikleri üzerine geniş görüşme yapılmak üzere, esas olarak 7.Kongre'ye katılma hakkı kazanmış delegelerle 8.Olağan Kongre'nin öne alınıp, kısa zamanda toplanmasını karar altına alır.

Ayrıca kongremiz bunun için:

a. Seçilmiş ve çağrılı olarak katılacak olan bu delegeler arasından partiden ayrılma, çıkartılma ve polis tutuklaması olursa, yerlerine yeni delege seçilmesini,

b. İki kongre arasında yeni örgütler kurulur ve kongreye katılma oranını tuttursa bunlardan da delegelerin katılmasını,

c. İki kongre arasında üye artışı sağlayan örgütlerin delege sayısında bu artışın yansıtılmasını karar altına alır.

ANADOLU'DA DEMOKRATİK SAVAŞIM GELENEĞİ ÜZERİNE

Komünist çarpıştığı ülkede haksızlığa başkaldıran geleneğe sarılmak zorundadır. Bunu yapmazsa en başta kendi fikirlerine ihanet eder.

Türkiye toplumunda baskı ve sömürünün her türü vardır. Nüfusun yarıya yakınını oluşturan Aleviler de inançlarından dolayı 800 yıldır egemen sınıfların baskı ve zulmüne hedef olmaktadırlar. Bunun sonucu olarak Alevilik Anadolu'da isyan ideolojisi, başkaldırının sürekli çizgisi olmuştur.

İşçi-devrimci hareket bu geleneği içine almalı, içinde eritmeli, bu arada ondan da öğrenmeli, bu gelenekle birleşmelidir. Komünist, isyancı geleneğin günümüz koşullarında hakkıyla temsilcisi olduğunu göstermelidir.

Aleviler arasından komünist kazanmak, işçi hareketi için önemli hedeftir.

İşçi-devrimci hareket için canalıcı bir başka hedef de, Alevi toplumunun meşru ve haklı istemlerine sözcülük edebilmek ve geniş Alevi kesimleriyle sağlam bir dostluk ve dayanışma kurabilmektir. Bu zaten işçi sınıfının, topluma karşı görevidir. Tüm ezilenlerin sözcüsü olarak yükselemeyen bir sınıf kendini de kurtaramaz.

Bu temelde parti merkezinde geliştirilen ideolojik açınım, parti çalışmasının bütününe henüz yansımamıştır. Bu tüm yoldaşlar açısından ciddi bir eksikliktir. Önümüzdeki çalışma döneminde can alıcı öneme sahip bu konuda pratik adımlar atmak üzere, Kongremiz, partili yoldaşların konuyu daha iyi özümsemelerini ister.

HAYDİ 1 MAYIS ALANI'NI ZAPTETMEK İÇİN ALANLARA

Sınıf savaşımının inişli çıkışlı eğrisi 1 Mayıs'larda kavgaya yansır. Ama şurası bir gerçek ki, işçilerle dayanışmayı, birliği ve bunun getireceği sonuçları isteyenlerin sayısı gün geçtikçe artıyor. Artık milyonlar bu şanlı günü kutluyor.

1980 öncesinde, yükselen işçi hareketi, Taksim'i, 1 Mayıs Alanı olarak adlandırmıştı. Bu, sınıf mücadelesinde, bedeli kanla ödenmiş, bir ad ve alan sorununun çok ötesinde anlam taşıyan bir kazanımdı. 1977 1 Mayıs'ında sınıf mücadelesi o alanda doruğa ulaşmış, bu nedenle karşı-devrimin saldırısına uğramıştı. 1978'de gerileme vardı ama 1 Mayıs yine yüksek bir düzeyi anlatıyor, yeniden ilerlemenin objektif filizlerini içinde barındırıyordu. Ancak menşevik siyaset mücadelenin ivmesini düşürdü.

Kısa süren, fakat şiddetli sömürü ve baskıyla geçen 12 Eylül faşizmi döneminde işçi sınıfımız derin deneyim edindi. Bahar bayramı sahtekarlığını yutmadı. 1 Mayıs'ları bildiği yöntemlerle kutladı. Geçen süreç, bu dev gücün yeniden uyanmasının kaçınılmaz olacağını gösteriyordu ve öyle de oldu. 1 Mayıs'lar, 1 Mayıs alanını yeniden kazanmak için alanlarda kutlanmaya başlandı. Tek devlet sendikası dayatmasını, tarihinde ilk kez sendikal birliğin gerçekleşmesi yönünde üstünlüğe dönüştürdü. 1983 sonrasında sendikal birliğini Türk-İş'te gerçekleştirdi.

İşçi sınıfımız, 1986'da mücadeleyi yeniden yükseltti. Grevlere, gösterilere, alanlara yöneldi. 1988 1 Mayıs'ında 1 Mayıs Alanı Taksim'e yürüyerek devleşti. 1989'da yine aynı alanda 1 Mayıs'ı kutlamak için militan, yığınsal bir kavga daha verdi. Bir de şehit! İşçi sınıfımız, genç bir sınıf kardeşimizin 1990 1 Mayıs'ını kutlamak üzere yürüyüşteyken polis ateşiyle felç edilmesinin hesabını, Türkiye tarihinin gördüğü en büyük grev dalgasıyla, Zonguldak madenci tümenlerinin çoşkulu grev ve gösterileriyle sormaya başladı.

Sosyalist sistemin çöküşüyle birlikte dünyada karşı-devrim ve gericilik dönemine girildi. Dünya dengesinin bozulmasıyla birlikte emperyalist saldırganlık, çekişme ve rekabet azdı. Körfez Savaşı'nda yansıyan bu yarışmaya Türkiye de katılmakta gecikmedi. Ama emperyalist sistemde derinleşen ve yaygınlaşan ekonomik gerileme, karşı-devrim rüzgarının devrimci karşıtını da yaratıyor. Hele Türkiye gibi bunalımı yapısal olan bir ülkede, her an doğabilecek patlamalar, karşıtını geliştirmede daha hızlandırıcı bir işlev görüyor.

Ekonomik bunalımın yükünü işçi sınıfının sırtına yıkmaya çabalayan burjuvazinin işten çıkarttığı yüzbinler, işli- işsiz tüm işçilerin öfkesini artırıyor. Mücadeleye her gün yeni katılımlar oluyor. Petkim'de, Aliağa'da, Maga Deri'de ve öteki binlerce işyerinde işçi aileleri kavgayı yükseltiyorlar. İşyerleri işgal ediliyor.

Çok geniş işçi ve emekçi yığınlar, siyasal açıdan son derece militan ve kararlı konumdadır. Mücadeleye her an yeni yeni katılımlar olmaktadır. Eylemlerden devlete karşı belgiler yükselmektedir. Siyasal açıdan sorun yokken, sorunlar gelip örgütsel soruna takılmaktadır. Geçen yıllardaki 1 Mayıs'larda da bu açık biçimde yansımıştır.

1 Mayıs 1991 işte bu koşullarda geliyor. Sınıf mücadelesinin eğrisi açık, yığınsal, militan, enternasyonalist bir 1 Mayıs kutlamasını dayatıyor. İşçiler tabandan sendikaların zorluyorlar. İşçiler, Türk-İş yönetiminin, son Türk-İş kongresinde alınan 1 Mayıs'ı aktif kutlama kararını *uygulamasını* istiyorlar.

İşçinin gücünden çekinen Türk-İş yönetimi, hem kongre kararını eritmek, hem de işçi yığınlarını kendi örgütleyecekleri kutlamalardan uzaklaştırmak için kıvranıyor. Aslında bütün işçi yığınlarını kapsayamacağı için başarılı(!) bir şekilde gereçekleştiremeyeceğini bildiği "kapalı salon toplantıları" yoluyla 1 Mayıs'ı kutlamayı ima etmeleri dışında, sık sık değinmemeleri *bile* bunu gösteriyor.

Türk-İş tabanındaki sınıf kardeşlerimiz, tek tek mektup yazarak Türk- İş yönetimine kongre kararını hatırlatıyor. Türk-İş'te birleşen işçiler, konfederasyon yönetiminin işçi milyonların militan-yığınsal çizgisinde birleşmesini istiyorlar. Bu basınç azalmayacak, karar uygulanana dek sürecektir. Çeşitli sendika şubelerinin "1 Mayıs'ı alanlarda kutlayacağız" biçiminde konuşması ve bu doğrultuda hazırlığa girişmesi olumlu bir sonuçtur.

Yıllardır verilen 1 Mayıs alanını zaptetme kavgası bu yılda verilecek. *Alan'ın zaptı demek, bu kez sınıf mücadelesinin, daha ilk kabarma aşamalarında bile, eskinin bir ileri düzeyinde olması demektir.* İlerlemenin sürekliliği anlamına gelmektedir. Aynı şey, tersinden burjuvazi için de geçerlidir. Bu yüzden o da bu mevziyi vermemek için elinden geleni esirgemiyor. Bu yüzden işçi sınıfımızın hazırlık yapıp, birlik olup, 1 Mayıs'ı alanlarda geçen senekinden daha militan, daha yığınsal kutlaması, götürülmek istenen yolun tersine ilerleme olacaktır. Bu yılki 1 Mayıs, sınıf mücadelesinin geldiği aşamayı göstermesi açısından önemli bir nokta olacaktır.

İşçiler, 1 Mayıs'ta proletarya enternasyonalizminin "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" sloganını alanlarda haykıracaklar, tüm uluslardan işçilerin militan sınıf birliğini göstereceklerdir.

İşçiler, yüzbinlerce işçinin işten çıkarılmasına karşı, işli-işsiz işçinin sınıf kardeşliğini savunacaklar, sınıf dayanışmasını 1 Mayıs'ta göstereceklerdir. "İşli-işsiz işçi, birlik kurtarır bizi", "işli-işsiz işçi birleşsin, krizin yükünü patron çeksin", "işçinin militan birliği, yaşasın sınıf kardeşliği", "yükselt işçinin sesini, patron ödesin bedeli" gibi sloganlar alanlarda yankılanacaktır. 1 Mayıs 8 saatlik işgünü kavgasında doğmuştu. Bugün istemimiz, "işgünü 7 saat, iş haftası 35 saat olsun"dur. "Tensikat değil 35 saat", "tüm işçiler için işsizlik sigortası" istiyoruz.

1 Mayıs'ta işçi sınıfı, "insanca yaşam" özlemini, bunu da kendisinin getireceğini haykıracaktır. "Demokrasi işçilerle gelecek", "işçiyiz güçlüyüz, kavganın öncüsüyüz", "ölüm olsa sonumuz, demokrasi yolumuz", "işçiler birleşin iktidara yerleşin" sloganları, Türkiye işçi sınıfının ülkenin tüm emekçi yığınlarının kavgasına öncülük ettiğini dosta düşmana duyuracaktır.

Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayıs 1991'i evde, kapalı salon toplantılarının kasvetli havasında değil, açık havada, alanlarda kutlamaktan yanadır. İşçi sınıfının kavgası "demokrasi için tek yol devrim" sloganıyla yüzbinlerin bilincinde yankılanmalıdır.

Haydi yoldaşlar, 1 Mayıs Alanı'nı zaptetmek için alanlara!

İşçinin Sesi

YENİ DÖNEM PARTİ ÇALIŞMASI ÜZERİNE

Son dönem çalışmalarının sonuçları, partimizde bugün ortamın istediği ve verebileceği büyümenin sağlanamadığını gösteriyor. Bunun temel nedeni, örgütün dünkü çalışma üslubunda ısrar etmesidir.

Şu anda varolan çalışma üslubu (haftada bir görüşme, o aksarsa 2-3 haftada bir görüşme) ile işler gerektiği gibi hızlı ilerlemiyor. Haftalık görüşmelerle, yeni gelişimlere tutum alabilmek, günlük olaylara yanıtlar getirebilmek, örgütün yığın etkisini hızlı biçimde harekete geçirebilmek olanaklı olmuyor. Parti örgütü ortamın gerisinde kalıyor.

Bunun yanında, yöneticinin altındaki yoldaşı toplantıdan toplantıya görmesi, partide ortamın istediği denetleme mekanizmasını sağlayamıyor. Alınan kararların, verilen direktiflerin yaşamda ne ölçüde uygulandığını, işlere ne kadar enerji konulduğunu anlamayı engelliyor.

Bugün konspirasyon açısından siyasi polise, sınıf düşmanlarına karşı en iyi savunma, yığınların içinde, ideolojik kimliğini gizlemeden, legal örtü altında çalışmaktır. Sorun polise yakalanmamak değil, örgüt ilişkilerini açığa çıkarmamak, örgütsel bilgileri vermemektir.

Parti örgütümüz ortamın gerisinde kalıyor, fırsatlar kaçıyor. Fırsatlar tükenmez, ama her gün de çıkmaz. Çıktığı zaman bunları doğru kullanıp, sonuç almak gerekiyor. Parti ortamın gereklerine uygun davranırsa, ideolojik birikimi hızla örgütsel güce dönüştürme şansını yakalar, ülke çapında parti olma yolunda hızla ilerler, sınıfa öncülükte pratik olarak da aday olduğumuzu gösterebiliriz.

Bugün partinin ihtiyacı, yöneticinin, kendisine bağlı çalışan her yoldaşla gün yirmidört saat görüşebilmesinin olanaklarının yaratılmasıdır. Alttan bir yoldaş da, yöneticisine kolayca ulaşabilmelidir.

Bugün Türkiye ortamında buna en uygun biçim, parti çalışmalarının legal örtüler altında yürütülmesidir. Legal örtüler, herkesin birbirini kolayca görüp, denetleyebileceği uygun bir yapı ortaya çıkaracaktır.

Bunun için legal merkezlere ihtiyaç vardır. Bugün bazı yöre ve bölge örgütlerinin içinde çalışma yürüttükleri legal merkezler bulunuyor. Ancak bu merkezler, yapıları gereği, sözünü ettiğimiz legal merkezler değillerdir. Buralarda yürütülen çalışmalar da ortamın gereklerine uygun çalışma biçiminde gitmemektedir.

Bölge örgütleri yeni legal odaklar içinde güçlerini yoğunlaştırıp merkezileştirirken, varolan odaklarda sürdürülen çalışmaları da gözden geçirmelidirler. Bu alanlardaki çalışmalar hem ihtiyaçlar açısından hem de biçim olarak yeniden değerlendirilmelidir.

Her bölgede en başta oradaki bölge komitesine uygun bir legal örtü hazırlanacaktır. Bu legal örtüler aktif siyasal mücadele yürüten odaklar olarak kurulursa amaca daha da uygun olur.

Siyasi mücadele odakları olarak kurulan legal örtüler, sempatizanları da aktif olarak siyasi kavgaya sokmada önemli bir araç olur ve çalışmalar içinden partiye insan kazanır. Hem partilileri, hem sempatizanları açık siyasi mücadele içinde daha iyi tanıyıp, sınamaya da yarar.

Her birimin, legal örtülerin gerektirdiği bürokratik işlemleri de o örtülere uygun olarak yapması gerekir (Yönetim kurulu defteri, muhasebe defteri, vb.). Bu tür örtüyü güçlendirecek şeyleri her zaman hazır tutmak işin önemli yönlerinden biridir.

Bu yeni biçimde çalışma, partinin yığınlar içindeki bağlarını, partinin yığınlar üzerindeki otoritesini güçlendirecektir.

